

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

"گرانما" ارگان حزب کمونیست کوبا
نویسنده: ارنستو استونس رامس
برگردان از: امیرحسین پازوکی
فرستنده: عثمان حیدری
۰۹ اپریل ۲۰۲۰

مشکل سرمایه داری است!

اگر کسانی وجود دارند و معتقدند که دیگر سیستم‌ها بدتر از سرمایه‌داری هستند، از آنها دعوت می‌کنم نگاهی به جزیره کوچکی بیندازند که سال‌هاست تحت محاصره و شدیدترین تحریم‌ها و تهمت‌ها قرار دارد و در آنجا کسی گرسنه نیست و خدمات رایگان پزشکی و درمانی‌اش زبانزد دنیا است، و انسان در مرکز توجه سیستمش قرار دارد!

نقل می‌کنند زمانی چرچیل گفته است، کاپیتالیسم (چرچیل از واژه دموکراسی برای پنهان سازی استفاده کرده است) بدترین روش دولتمداری است به استثنای دیگر سیستم‌ها! نقل قولی که آیزنهاور هم علاقه به تکرارش داشت، با وجودی که به عنوان یک سرباز به خاطر داشتن افکار عمیق و پر مغز چندان از معروفیتی برخوردار نبود. این جمله تیزبینانه می‌تواند بامزه هم باشد، البته اگر حقیقت داشت، اما چنین نیست. امروز بدترین سیستم موجود سرمایه داری است، آنهم در مقایسه با دیگر سیستم‌ها و با توجه به تمامی تجارب انسانها در سراسر جهان.

پاندمی تنها این واقعیت را برای همه شفافتر کرد. سرمایه داری نمی‌تواند به خاطر بهبود وضعیت انسان‌ها از خود فراتر رود، سرمایه داری فقط به خاطر سرمایه می‌تواند دست به چنین تحولی در خود بزند.

در حالی که آدم‌ها در خیابانهای ایالات متحده آمریکا جان خود را از دست می دهند، فرمانداران ایالت‌های آمریکا در تلاشند تا از این نکته اطمینان حاصل کنند که شرکت‌های تولید وسایل پزشکی وسایل لازم را به قیمتی گزاف و به ضرر دیگر ایالت‌های رقیب به فروش رسانند یا نه.

به گزارش فرماندار نیویورک، شرکت‌های تولید کننده دستگاه‌های تنفس مصنوعی در آمریکا مشغول تلفون زدن به کارمندان دولت هستند تا به آنها اطلاع دهند که سفارش‌های آنها برای خرید دستگاه تنفس مصنوعی توسط دیگر ایالت‌ها به قیمت بالاتری خریداری شده و آنها سفارش‌هایشان را دریافت نخواهند کرد.

اینگونه است که دلالان و تولیدکنندگان در شرایطی ناگوار که انسان‌ها در بدترین وضعیت قرار دارند از این فرصت حداکثر سوء استفاده را کرده و با جان انسان‌ها چنین بی رحمانه بازی می کنند تا بالاترین سود را کسب کنند.

قیمت دستگاه‌های تنفس مصنوعی در دوره‌ای که به شدت به به کارگیری آنها در بیمارستان‌ها نیاز وجود دارد، از ۲۵ هزار دالر به ۴۰ هزار دالر افزایش یافته است. شهرها، بیمارستان‌ها و یا مؤسسات پزشکی که توانایی مالی کافی برای خرید این دستگاه‌ها را ندارند و نمی توانند این دستگاه‌های ضروری برای نجات جان انسان‌ها را به علت قیمت بالای آن تهیه کنند باید شاهد از بین رفتن بیماران باشند.

در چنین شرایطی، جمله جذابی که می گوید «موقعیت‌هایی است که بسیاری فقط در آن مشکلات را می‌بینند، اما هستند کسانی که در این وضعیت، شانس را تشخیص داده و از فرصت استفاده می‌کنند» دیگر چندان جذاب و بامزه به نظر نمی‌آید.

فرماندار نیویورک از سر ناچاری سودجویان را تهدید می‌کند که با گذراندن تبصره‌های کسانی را که وسایل ضروری پزشکی را احتکار کنند تحت تعقیب قرار خواهد داد و این وسایل را نیز مصادره می کند، در واقع فرماندار هدفش اینست تا کسانی را تهدید کند که قصدشان انبار و احتکار دستگاه‌های تنفس مصنوعی است و در انتظار بدتر شدن وضعیت شیوع بیماری هستند تا وسایل احتکار شده را به قیمت گرانتری به بیمارستان‌ها بفروشند و از این طریق سود بیشتری عایدشان شود.

شهر نیویورک در شرایطی نیست که بتواند یک سیاست ملی مشترک را به جلو برده تا وسایل پزشکی ضروری، عادلانه در سراسر کشور توزیع شود.

اگر هم احتمالاً زمانی به این هدف دسترسی پیدا کند، برای بسیاری از قربانیان پاندمی که به خاطر سیستم سرمایه‌داری و سیاستمداران حامی آن جان خود را از دست داده‌اند بسیار دیر شده است.

در سرمایه‌داری سیاست «هرکس به فکر خویش است» حاکم است، این برای سرمایه‌داری به امری عادی تبدیل شده است، امروز به خاطر شیوع ویروس کرونا این بخش کمتر مطرح شده ای از سیستم سرمایه‌داری در تمام ابعاد جنائی خود تجلی می‌یابد.

پزشکان و کارکنان بیمارستان در نیویورک با کیسه زباله به جای پوشش ضد ویروسی

این روشهای غارتگرانه جدید نیستند و در زندگی روزمره سرمایه داری کاملاً طبیعی شده‌اند. اما این تمام ماجرا نیست، کشورهای اروپایی کالاهای پزشکی و ضروری که برای دیگر کشورهای اروپایی در نظر گرفته شده‌اند را از یکدیگر می‌ربایند. سرنوشت ۲۰۰۰۰۰ ماسک سفارشی آلمان در چین نامعلوم است در حالی که شایع شده این محموله توسط آمریکا ربوده شده البته آمریکا این اتهام را رد می‌کند، همچنین ۶ میلیون ماسک آلمان گویا پس از انتقال از چین به کنیا برای ارسال به آلمان بی هیچ اثری گم شده است، ایتالیا محموله پزشکی که برای تونس بود را مصادره کرد و... جاستین تروδο نخست‌وزیر کانادا معترض است که از محموله سفارش ماسک‌های پزشکی کشورش تنها بخشی به دست آنها رسیده و بخشی از آن توسط آمریکا با قیمت بالاتر خریداری شده و در ترکیه منتظر ارسال به ایالات متحده به سر می‌برد.

معاملات احتمالی ماسک‌های محافظتی که کالائی ضروری برای کارکنان بیمارستان‌ها و پزشکان برای نجات جان بیماران کرونائی است میلیون‌ها دالر سود اضافی در اثر گرانی و احتکار آنها نصیب شرکت‌ها کرده است. آمریکا حاضر نیست حتی اخلاقاً در مبارزه جهانی علیه شیوع ویروس کرونا شرکت کند. واقعیت‌ها نشان می‌دهد که این کشور حتی توان مقابله با این پاندمی در چارچوب مرزهای خودش را هم ندارد. این درحالیست که ما بخوبی این روش را می‌شناسیم که چگونه آنها قادرند با غارت و چپاول بقیه جهان و انسان‌ها خود را ابر قدرت و آمریکا را بزرگ جلوه دهند و ما آن را با تمام وجود خود حس می‌کنیم. چنین است که بهترین شرایط در آمریکا تنها برای آن یک درصد نخبگان فراهم است، سرمایه‌داری نمی‌تواند از غارت و بی‌رحمی دست بکشد.

اما آنچه در این دوران شاهدش هستیم، بی‌رحمی و سنگدلی بی‌آلایشی است که چهره کریه و واقعی سرمایه داری را در ویرتین به نمایش گذاشته و نشان می‌دهد که ستون‌های این رفاه و ثروت بر روی چپاول و غارت هستی خلق‌های تهیدست بنا نهاده شده است.

فرانتس فانون گفته است، زمانی که کلونیالیسم به متروپل رسید، نامش را فاشیسم نهادند. خارج از محدوده کشورهای مرکز دنیا، بدبختی و فقر خود را در مناطق اطراف خط استوائی و آن مناطقی از جهان که در زبان رایج کشورهای درحال توسعه و پیرامون نامیده می‌شوند گسترش می‌دهد و امروز باوجود ماهیت قرون وسطائی این کابوس تلخ نامی از آن نیز در جایی مطرح نمی‌شود.

اما باید یادآور شد، در حالی که در مرکز و کلان شهرهای متروپل همه در هراس بیماری کرونا به سر می‌برند، در جهان سوم مردم با پدیده پاندمی دائماً دست و پنجه نرم می‌کنند. تنها در آفریقا سی میلیون انسان درگیر مبارزه با

گسترش گرسنگی هستند که جان و حیات آنان را مورد حمله مستقیم قرار می دهد و عواقب این گرسنگی طاقت فرسای بی شک سلامتی روحی و جسمی آنان را زیر سؤال می برد.

علت مرگ نیمی از تقریباً شش میلیون کودکی که سالانه در جهان می میرند، گرسنگی است. این پدیده شرم آور به وضوح توسط مؤسسه فقر ستیز اوکسفام توضیح داده شده است: «گرسنگی محصول جمعیت زیاد کره زمین و کمبود مواد غذایی نیست، بلکه مستقیماً به پدیده کنترل قدرت مربوط است، ریشه های گرسنگی به تقسیم نابرابر دسترسی به امکانات و منابع بازمی گردد».

اگر کسانی وجود دارند که اعتقاد دارد که دیگر سیستم ها بدتر از سرمایه داری هستند، از آنها دعوت می کنم نگاهی به جزیره کوچکی بیندازند که سال هاست تحت محاصره و شدیدترین تحریم ها و تهمت ها قرار دارد و در آنجا کسی گرسنه نیست و خدمات رایگان پزشکی و درمانی اش زبانزد دنیاست و انسان در مرکز توجه سیستمش قرار دارد! **مشکل سرمایه داری است!**